

ЖЕНКОЇ ОБЪТЪ

C-b

ПРИТЪРКА „ДОМАКИНИЯ“,
ПЕРИОДИЧЕСКО СПИСАНИЕ,
РЕДАКТИРАНО ОТЪ ЖЕНИ,
ЗА ГОСПОЖИ И ГОСПОЖИЦИ.

Списанието излиза дваждъ, на 1 и 20,
а притурката веднѣждъ, на 10 число
всѣки мѣсець.

Директорка: ТЕОДОРА Г. НОЕВА

Пратенетъ за публику-
ване ржкописъ назадъ се
не връщатъ.

Писма и ръкописи, не-
подписани и неозначаващи
мъстожителството на до-
писниците, не се преве-
мат.

Писма неплатени не се приематъ.

Всѣкакви обявления, относящи се до госпожи и госпожици, публикуватъ се въ последната страница за 30 стот. редътъ.

За постоянни обявления
особенни условия.

Годишенъ абонаментъ
прѣдплатимъ.

I. На списанието :
За България 5 лева
" " " " " " " " " "
II. На списанието съ-
притурката :
За България 7 лева
" " " " " " " " " "

Абонати се записват направо въ дирекцията на списанието и въ всички-тъ телеграфо-пощен. станции изъ княжеството.

Оплаквания за нередовно испращане листа приемат се само въ разстояние на единъ мѣсець отъ издаването му.

✎ Писма, ръкописи и пари се испращатъ до: Дирекцията на Женския Съветъ улица Войнишка № 122 ✎

Съдържание:

Дайте ни образование, ако искате да сме добри майки и примърни домакинни. — Знаещият ни 21 Ноември за женития у нас. — Обществено-литературно течение на женския въпрос у нас. — Една цъль на „Женския Светъ“: постижката! — Какво прави майката, кога е болна дъщеря. — Графологически анализ. — Книги и списания. — Корреспонденция — Извѣстие. — Подписника.

Дайте ни образование, ако искате да сме
добри майки и примѣрни домакини.

(Въ отговоръ на статията „дайте да шиемъ“ помѣстена
(броеве 1801, 1801 и 1805 въ Балк. Зора.)

(Продължение.)

Какви сж иностранцитѣ, доведени въ България, отъ какви семейства, какво положение сж заемали въ обществото, азъ не искамъ да говорѣхъ. Такивато иностранки не трѣбва да забравятъ, че сж минжли границата съ едно кучарче и вмѣсто благодарностъ, че сж си усигорили насжщия хлѣбъ, не трѣбва тѣй скоро да си съставятъ миѣнне за българката и тѣй високо да се провикватъ за нейнитѣ мними недостатъци. Ако г. Ековъ е съзрѣлъ въ нѣкоя отъ тѣхъ любовъ къмъ домакинството, то той трѣбва да съзрѣ и това, че иностранката, дошла въ отечеството ни, е въ повечето случаи задъ двацетъ и петата година, възраст, задъ която всѣка жена, отъ която и да било народностъ захваща ясно да съзнава длъжноститѣ си, съ по-големо

удоволствие да изпълнява семейните си obligations.

Впрочемъ нека иностранката се присмива на бащинитѣ ви потури, на майчинитѣ ви забрадки, на сестринитѣ ви целовкости, на народнитѣ ни обичаи; нека тя, безъ да вникне въ духа на народния ни животъ, сравнява нашитѣ селски момѣ, които лѣтно врѣме на чело съ драгоманинъ ходѣтъ отъ село въ село да женѣтъ и копаѣтъ, съ чешекитѣ арфонистки и да ги стави по низско въ нравственно отношение.

Въ нашата история има много скръбни страници отъ подобни увличания. И Ивайло прѣдпочете хубавата и коварна Марія прѣдъ наивната и дълбоко любяща Кочова дъщеря, която не умѣше тъй искусно и краснорѣчиво да искаже чувствата си.

Особенно интересенъ е г. Е. съ съвѣтитъ
си за системата на възпитанието на децата.
той лесно е разрѣшилъ тоя въпросъ
и европейскитѣ педагози.
Защо сж на женѣ
алгебра, геометрия,
математика.

учете ъ само да шие и крои. Не ще и съмнѣние, че педагогитѣ въ Европа отдавна щѣхъ да изхвърлятъ изучаването на алгебритѣ, физикитѣ и пр., ако гледахъ на преподаването на предметитѣ отъ утилитарна точка на зрѣнието, ако конечната цѣль на възпитанието бѣше запомнянето на разнитѣ химически и геометрически формули, физически опити и дати на битви. Преподаването на общеобразователнитѣ предметни служи да развие умственитѣ и нравственни способности на ученика. Всѣки знае, че на жената ъ трѣбватъ най-често само четиритѣхъ аритметически дѣйствия, но при всичко това въ всички европейски женски заведения се преподава и алгебра, и геометрия, на които се гледа като на гимнастика на ума.

Нашитѣ программы за женскитѣ гимназии сж заети отъ европейскитѣ; разбира се, че не е можало и да бжде другояче, защото, както всѣки народъ изостанжлъ назадъ въ умствени, духовенъ и общественъ животъ заимствува отъ по-напредналитѣ народи, тъй сжщо и ний отъ скоро пробудени захващаме живота си съ заимствувания. Въ това нѣма нищо прѣдосудително, понеже заимствованиято, както въ живота на единъ човѣкъ, тъй и на цѣль народъ е нѣщо необходимо. Хората и народитѣ благодарение на различнитѣ физически и исторически условия се намѣрватъ на различни степени на умственото и нравствено развитие и, като си заимствуватъ, ползватъ се съ плодетѣ отъ развитието на другитѣ и си усвояватъ въ кжсо врѣме това, което е било създадено съ вѣкове. При заимствованиято не трѣбва да се подражава слѣпо на прѣдначертания образецъ, трѣбва да се избира най-полезното, това, което може да се присади у насъ, да се прѣправи по нашему, съ една дума да стане семе за нашата почва.

Това, което казахме въобще за заимствованиято, ще кажемъ и частно за программитѣ на женскитѣ ни заведения. Твърдѣ е възможно, че тѣ, като заимствования, да не сж съставени спотѣ на българския животъ; но недо-
е толкова въ това, че обръ-
на практическата частъ
чо въ това че
метни
за-

е само подготовка, начало къмъ самообразова-
нието, че ученицитѣ не излѣзватъ отъ тамъ го-
тови за семейния и общественъ животъ, но че
се готвятъ да могатъ да се учятъ и специа-
лизиратъ. Напротивъ, ако има нѣщо утѣшително
въ нашитѣ программы, то е това, че тѣ пове-
че клонятъ къмъ программитѣ на тия държави,
въ които се стараятъ да приготвятъ отъ дѣвой-
ката прѣди всичко разуменъ членъ за обще-
ството и сетнѣ домакиня.

Ако преподаването на общеобразователнитѣ
предмети споредъ европейскитѣ программы и
учебници може да принесе полза, то ползата
отъ преподаването на домашното стопанство по
европейски, както се желае г. Екову, е повече
отъ съмнителна, тъй като то има прямо влия-
ние на нравитѣ и обичаитѣ; а ний знаемъ отъ
историята, че много народи сжко сж исплащали
подобно заимствование. Ний живѣемъ при съ-
всѣмъ други условия, имаме си особенни вку-
сове, свои си понятия за стопануването, за до-
машния порядъкъ, които постепенно ще се из-
мѣнватъ споредъ нуждитѣ ни, но ще спазятъ
всѣкога националната си отличителна черта и,
колкото и да се мжчи г. Ековъ, никога не може
скрои живота ни по европейски чрѣзъ препода-
ването на стопанството по европейски начинъ,
или чрѣзъ жени-иностраници.

Една готвачка маджарка или нѣмцойка не
ще принесе голѣма полза въ нашитѣ женски
гимназии; тя ще научи ученичкитѣ, кое мѣсо и
отъ коя частъ на кравата е хубаво за това и
това ястие; какъ да сготвятъ по разнообразни
видове ястията, какъ да ги сервиратъ, какъ да
пържатъ и пекятъ сладки. Но колко ученички
ще могатъ да примѣнятъ въ кжщитѣ си тия
познания? Колко кухни имаме уредени споредъ
новитѣ трѣбования на културното искусство?
(Впрочемъ салонъ и спални имаме хубави, а
кухнитѣ какви сж?) Кому ще се харесатъ и
на кой вкусъ ще угождятъ европейскитѣ ястията?
Какъ ще отиде по насъ една жена на касани-
цата да си избере мѣсо? Навѣрно, всичкитѣ тия
придобити и непримѣнни познания, които не
пропстѣжатъ отъ нуждитѣ на живота ни, тъй
сжщо ще бждатъ скоро забравени, както и гео-
метрическитѣ теореми и квадратни корени. Пол-
зата отъ тѣхъ ще е сжщата, както и отъ учи-
телкитѣ по ржководѣнето, които въ една или
двата недѣлни урока по ржководѣнето, достатъчни

да научатъ ученицата да шие и крои, научаватъ ъж да работи всевъзможни луксозни багателки, които, наистина, тъй кокетливо украсаватъ кжщитѣ ни, но и тъй скъпо струватъ. Азъ не говоря, че въ женскитѣ ни гимназии не трѣбва да се прѣподава домакинство и ржкодѣлне, но не въ ущърбъ на общеобразователнитѣ прѣдмети; тъй нареченото практическо домакинство си нѣма мѣстото въ тия гимназии. Школи като Софийската на дружеството «Майка» иматъ значението си, освѣнъ за слугинитѣ, за една жена гражданка само слѣдъ свършването на срѣдне учебно заведение: дѣвойката, като съзнае необходимостта отъ по-дълбокото изучаване на домакинството, щомъ нѣма въ родителската си кжща нуждната практика, ще постѣпи въ тая школа. Прочее легкомисленни и необразовани жени сж способни и отъ подобни школи, основани съ най-сериозни намѣрения, да създадѣтъ мода съ всичкитѣ ѣ гибелни и карикатурни слѣдствия. Недостаткътъ въ практическата частъ на въспитанието на дѣвицитѣ може отчасти да бжде отстраненъ съ различнитѣ семейни журналы по домакинството, шиеението и пр.

Особенно енергично е възстанѣлъ г. Ековъ противъ изучаването на французския езикъ въ женскитѣ училища. На българката не се дава правото да има понятие, какво нѣщо е чуждъ езикъ. Ний ще кажемъ, че педагогитѣ отдаватъ голѣмо значение на изучаването на чуждестраннитѣ езици за умственното развитие на ученицитѣ, за успяването на паметта имъ и за обработването на езика имъ. А относително това, че г. ца Пенкова е забравила не само настоящето врѣме на изявителното наклонение отъ французския глаголъ, но и всички химни, алгебри и истории и пр., ще отговоримъ г-ну Екову съ слѣдующия пассажъ извлеченъ изъ афоризмитѣ на Шопенхауера, като се постараемъ да го приведемъ, колкото ни е възможно, по-ясно: «На тогова, който се учи, за да си състави въззрѣния, книгитѣ и занятията служатъ като стѣпалата на стѣлбата, по които той се качи къмъ върха на познанията: щомъ едно стѣпало го издигне по високо, той го оставя. Напротивъ, много, на които цѣлѣта на занятията е да си напълнятъ паметта, се ползватъ отъ стѣпалата не да се искачатъ нагорѣ, но ги събиратъ и натоварватъ на гърба си. Тѣ всѣкога оставатъ долу, тъй като носятъ това, което би трѣбвало тѣхъ да носятъ.»

Добрѣ щѣше да ѣж учимъ жената само да стопанува, ако тя не трѣбваше да се счита за дѣятеленъ членъ на обществото, за майка възпитателка и ако по нѣкога да не бѣше принудена да замѣсти мъжа въ семейството. За да изпълни жената обязанноститѣ си, трѣбва не само да ги знае, но и да съзнава, че е длѣжна да ги изпълнява. Една жена, която добрѣ еготвява и опшива на мъжа си, не му е още и добра другарка въ живота, ако въ умственното отношение стои по ниско отъ него; такава жена, ако при скромни срѣдства сама стопанува при по-голѣми напуща и стопанство, и дѣца, когато една образована жена при каквото и да е положение не оставя ни стопанството си, ни възпитанието на дѣцата си на чуждѣ рѣци. Призѣритѣ сж прѣдъ очитѣ ни; въ България, която е малка, и почти можемъ да се знаемъ единъ други, всички образовани жени сж добри майки и домакини. Само просвѣщенieto ще застави жената да разбере и изпълни съвѣстно великото си прѣдизначение и длѣжности. Сантиментални и въстържени готвачки, кокетливи шивачки-жени, ще бждѣтъ само съируги домакини и майки домакини, но не и майки възпитателки.

Образование за жената, за да разбере принципитѣ на педагогитѣ; образование, за да съзнае семейнитѣ си обязанности; образование, за да бжде достойна снжтница на мъжа си; образование, за да бжде разуменъ членъ на обществото; образование, най-сетнѣ, ако искате да има уважение къмъ кухнята и иглата!

12 Инуарий 1894 год.

А.

Значението на 21 Ноемврий за женитѣ у насъ.

(Продължение.)

Нейното високо назначение отъ самата природа, слѣствие физическото ѣ развитие и дѣятелностъ, е да бжде другарка на мъжа, домакиня и майка възпитателка; тя е повикана въ обществото като чловѣкъ да състави и уреди семейството, гдѣто тя има постоянно вербално влияние. А семейството, казва Сманисъ, прѣдставлява първата най-много важна школа, въ която се изработва характерътъ на чловѣка, необходимъ за нравственното просвѣщение на всѣка една нация. Говорѣтъ «умътъ прави чловѣка» «маннеритѣ правѣтъ чловѣка», нѣ най-вѣрното е, че семейството създава чловѣка. Гражданскитѣ добродѣтели, ако въ основата имъ не лѣжатъ осѣщающия семейни добродѣтели, сж нищо друго, освѣнъ сценически добро-

дѣтели. На семейството трѣбва да се гледа като на най-влиятелната школа за просвѣщеніето, защото цивилизацията е основана върху индивидуалното възпитание, което сѫ получили отдѣлнитѣ членове на обществото въ семейството; обществото, което тѣ съставляватъ, ще владѣе по-голъма или по-малка цивилизация и хуманностъ, ако е добръ или не добръ уредена тая школа.» По нататѣкъ споменѣ: «Въ кръга на семейството жената извършва своята възвишена роль като възпитателка; тукъ провидѣніето ѝ повѣрѣва отглежданіето на дѣцата, които създаватъ нациитѣ, чрѣзъ което майкитѣ могатъ да иматъ много по-голъмо влияние за нацията, отъ колкото ония, въ рацѣтѣ на които се намиратъ браздитѣ на управленіето. Влияніето на майката надъ малкитѣ ѝ подданици, които тя управлява е безпрѣдѣлно; тя е примѣрътъ и образецътъ, който постоянно се намира прѣдъ очитѣ ѝ; тѣ на ней значително наблюдаватъ и подражаватъ. Влияніето на жената върху нациитѣ е всеобщо. Влияніето на добритѣ жени служи за достатъчно мѣрило на цивилизацията. . . . Жената възпитава най-хуманно отъ всички възпитатели. Да, тя създава характера въ дѣтето, който е ядката на характера на мъжа: всичко послѣдующе възпитание не е повече отъ наклонение. Първоначалната форма отъ кристала си остава неизмѣнима». . . . «Майчиното влияние върху възпитаніето и развитіето на характера замѣчително ярко се е изказвало въ живота на великитѣ личности. Дѣца, които по нещастната си сѣдба сѫ оставени на попеченіята на недостойни и нечестивни жени, то какъво развитие не може ги изцѣрѣ отъ направеното зло.» Като намѣква за знаніето, което се дава на нашитѣ дѣвойки въ училището, тя каза: «Тя (жената) не би си изпълнила великото назначение, ако образованіето ѝ би се ограничило само въ знаніе на ония леки и приятни въ обществото искусства, за които се губи толкова полезно врѣме. Въ наше врѣме говорѣтъ, че всичката наука на жената трѣбва да се ограничава: изъ химията — въ умѣние да наготви обѣдъ, изъ географіята въ знаніе на кои страни сѫ разположени стантѣ въ нейната къща.»

«Врѣме е вече да се събудѣтъ и нашитѣ жени отъ многовѣкованъ си умственъ застои; трѣбва да образуваме нашитѣ дѣвници, бъдѣщи гражданки не съ образование, както до сега; нѣ образование реално, образование, което дѣйствително ще ѝ приготви къмъ нейното звание.» Съ тѣзи думи говорителката свърши дългата си рѣчь.

Колко би било за жената и полезно, и достойно, ако за ней имаше 2—3 такива тържествени празници, виѣсто тѣзи отживѣли признавания като бабинъ день, мишинъ-день, Русалъ, вълчитѣ празници и прочее, значението на които за единъ мислящъ човѣкъ е повече отъ смѣшно? Гдѣ и въ какви именно дни жената може да се искаже? Къдѣ може да намѣри случай тя да се искаже публично чрѣзъ живо слово? Ето защо ний, като говоримъ за

значението на 21 Ноемврий за Плевенскитѣ гражданки, желяемъ, че на всѣкъ подобно на той да се устрояватъ, съгласно съ мѣстнитѣ условия, такива, гдѣто отъ врѣме на врѣме ще се явява жената на публичната сцена да засвидѣтелствува своитѣ мисли—своя животъ.

Плевенъ, 6 Декемврий 1893.

Г-ка Х. Н-ва.

Общественно-литературно течение на женския въпросъ у насъ.

(Продължение)

Но нека се не отдѣляме отъ прѣдмѣта си. Думата ни е за жената.

Какво се приказва сега въ обществото за насъ женитѣ, какви понятия има това общество за жената, какво се пише въ литературата за ней, какви понятия се прѣкарватъ чрѣзъ тая литература за жената, какво е течението на мислитѣ изобщо у хората, кога стане дума за жената на което и да е мѣсто, това ще е прѣдмѣтътъ, по който ще разискваме въ тая си статия.

Нашата цѣль тукъ е не да се распростираме на дълго и широко да говоримъ за историческо, общественно и економическото положение на жената въ различни врѣмена отъ исторически-културний ни животъ, а е да дадемъ на кратко единъ обзоръ, въ който да се обхваща течението на мислитѣ и понятіята, които се развиватъ въ нашия животъ и литература и които се относѣтъ за жената.

Въ страницитѣ на най-новата ни история сѫ отбѣлзвани факти, които свидѣтелствуватъ за нашето национално възраждане изъ подъ игото на Турското робство. Въ това възраждане се съгледатъ идентъ за националната независимостъ на разпокъсаното Българско плѣме и колкото повече тѣзи идеи се развивахъ у всѣки отдѣленъ българинъ, колкото и да се намираше той въ врѣмето на робството, толкова повече тѣ съединявахъ всѣки българинъ съ брата си и толкова повече идеята за свободата на българския народъ тикаше всѣки младъ съзнателенъ българинъ къмъ борба. И въ всичкото си свое идейно и умствено развитие, ама искрено, той ставаше бунтовникъ, той отричаше всѣко добро, което може да не пречи на робския климатъ; той отричаше всѣкаква филантропия, които се появяваше отъ бегови, у паши и у чорбаджитѣ; той се възхищаваше отъ това: бунтъ, разрушение на Турското царство въ всичкитѣ му възможни форми и проявление; разрушение на всичко, което помага да сѣществуватъ такива условия, които държатъ въ робство и ужасъ милионни хора отъ едно плѣме и съ еднаква вѣра и интереси.

Така можемъ да кажемъ за вървежа на нашето национално пробужданіе, развитіе, нашето революционно борение за национална свобода, независимостъ и економическо добро.

Въ всичко това еволюционно и революционно течение на българските сили къмъ свободенъ и независимъ националенъ политически животъ, ний не виждаме главно нищо друго, освѣнъ борба за освобождение отъ робство изъ подъ много-вѣковнитѣ Азиатски владѣтели турцитѣ.

Подъ влиянието на идеята за освобождение отъ робство родиха се и хора, излѣзоха и борци, родихе и мисли, създаде сѣ и революционна литература. Животътъ на по събуденитѣ хора се обхващаше отъ плановете, дѣятелностъ и борба за освобождение отъ робство въ всичкитѣ му съществуващи форми; и въ тѣзи борба се даваха кръвъ и кости.

Нашето освобождение станѣ. Идеята за освобождението на България се сбѣдѣ. Ний сме вече Княжество. Живѣемъ и се наслаждаваме. Нека да е така. Насъ ни е думата за жената и нека за нейъ да говоримъ.

Като какъ се гледа на всѣки въпросъ подигнатъ въ нашето общество за тая или оная страна изъ живота на нашата жена? При различни положения и състояния на общественото развитие и вървежъ и животътъ бива различенъ. До прѣди освобождението ни отъ робство да се повдига въпросъ за жената е било отъ малка важностъ. Онова, което е можело да се каже на жената, то е било, за да се направи нѣкоя шега или нѣкоя комическа сцена или ако е можело да се каже нѣщо като правствено поучително, то е било въ смисълъ, че булитѣ сѣ найдостойни жени, когато се привикнатъ да живѣятъ въ харема и когато се криятъ подъ азиатскитѣ си яшмаци, а българкитѣ, когато се покоряватъ на своитѣ мъже, когато даже тѣзи поискатъ да ги натупатъ отъ кефъ, който имъ е направила кръчмата.

Не е имало обстоятелства изъ нашия животъ, които да сѣ изваждали на публично разискване нѣкои страни изъ домашния и обществения животъ на нашата жена.

(Слѣдва).

Една цѣль на „Женския Свѣтъ“ постигната!

За много нужно считаме да испрѣваримъ едно впечатление, което, както ни доказа опитътъ, може да произведе надписътъ на настоящата ни статия у передовнитѣ читатели на «Женския Свѣтъ»; за необходимо мислимъ да кажемъ, че той не съдържа ни капка отъ мисълта, що се явява у нѣкои *sui generis* мислители за «Женския Свѣтъ»; за длъжностъ даже наша считаме да отстранимъ отъ таквато, ако ще би и нѣколцина само, на прѣсти броящи се, разгледатели на «Женския Свѣтъ» и прѣдначението му не-

справедливата мисълъ за нѣкакво си самохвалство отъ наша страна и да ги увѣримъ въ противното, и то не съ празни думи, нъ съ дѣла, които и подканяме сами да видѣтъ съ своитѣ очи и прѣдизвикваме сами да исповѣдатъ. Това е, че «Женския Свѣтъ» не само ималъ прѣдначение и цѣли, нъ и съумѣлъ тѣй добръ да ги изпълни, щото въ твърдѣ кратко врѣме да си достигне една, а именно главната своя цѣль, че това е наистина така, че това не е самохвалство, а фактъ, не само всичкитѣ ни читатели ще исповѣдатъ, слѣдъ като ще иматъ малко търпение да посчете до края статията, нъ и всѣки другъ мислителъ, съ условие само, за да се избѣгне съставението мнѣние отъ първото впечатление, да захване да чете отъ края.

Не веднѣжъ сме доказали въ колонитѣ на нашето списание, че жената по умственитѣ си способности никакъ не стои по долу отъ мъжете, нъ само че тя не е имала възможността да развие способности. Който се е занимавалъ съ историята на жената въобще и съ нейното положение, което тя заемала въ обществото или семейството, ще се увѣри въ истинността на думитѣ ни. Напоследѣкъ обаче не само женитѣ, нъ и опекунитѣ имъ мъже сѣ разбрали вече, че съ измѣненето начина на живота, съ измѣненето сферата, въ която жената бѣше прѣдначена исклучително да живѣе, тя или става съвсѣмъ излишна, а даже и вредителна, или и нейното направление трѣбва да се измѣни. И ето вратитѣ вече на училищата се отвориха и за нейъ; тя вкусна вече отъ тѣзи духовна храна и нищо не може да ѣ спрѣ отъ да не удовлетвори напълно жаждата си.

Отъ това общо движение на жената не останѣ хладнокръвна и българската жена. Отъ страна на управляющитѣ честъта ѣ, за добра честъ, ѣ се даде възможността за развиването ѣ и, ако съществуватъ още нѣкои ограничения, не се съмняваме, че ѣ тѣ слѣдъ малко врѣме ще се уредятъ. При всичкитѣ обаче старания на доброжелателитѣ на женския полъ, съществуватъ още до днѣ днешенъ хора, които всѣчески се мжчатъ да осуеятъ тѣхнитѣ старания. Тѣ имъ прѣдписватъ, че ужъ се мжчили да излизатъ вънъ отъ прѣдначеното имъ мѣсто отъ природата, че ужъ искали да оставятъ дома, семейството и пр. На такива ний посочваме да прочетатъ «Женския въпросъ въ България», по-

мѣстена въ тѣзигодишния «Алманахъ на Жен. Свѣтъ»; а на доброжелателитѣ на женския полъ ний нѣмаме, освѣнъ само да ги увѣримъ, че бждицето поколеніе съ признателностъ ще признае тѣхнитѣ имена. Женитѣ вече се събудихъ; тѣ на всебждѣ вече търсѣтъ съ алчностъ духовна храна. Дѣто има да се говори нѣщо полезно, тѣ първи тичатъ да се ползватъ и не се съмняваме, че скоро ще видимъ и други подобни, като нашето, и по-свършени, списания, за распространение на които ний всѣчески ще се стараемъ, като имъ даваме нуждинтѣ наставленія и братската рѣка, стига тѣ да пожелаѣтъ и да се отнесѣтъ до насъ направо и стига само тѣхнитѣ цѣли да бждѣтъ чисти и доброжелателни. На всебждѣ почти женски дружества се учредихъ; починѣхъ да се отварятъ училища, поддържани исклучително отъ подобни дружества; да се испрацатъ жени въ Европа за висше образование; да се отварятъ недѣлни женски училища и пр., отъ които явно се вижда, колко напоследѣтъ женитѣ се прѣдадохъ на просвѣщеніето и развитіето, което, както казахме, е главната цѣль на «Ж. Свѣтъ». За това ний подканваме вичкитѣ наши добросвѣстни ученолюбиви жени да не се обескуражаватъ никакъ отъ суетни нападения на нѣкои неприятели на женското развитіе, нъ, напротивъ, да се заловѣтъ по-сериозно съ починѣното дѣло, като помнѣтъ добрѣ, че нищо не се добива безъ трудъ, и като бждѣтъ увѣрени, че единъ день тѣхнитѣ старания напълно ще бждѣтъ увѣнчани съ неувѣнжати вѣнци.

Ето какво може да покаже «Жен. Свѣтъ» като резултатъ отъ своята дѣятелностъ; ето какво може да направѣтъ списания, като нашето, издавани за въ полза на своитѣ другарки!

Какво прави майката, кога сѣ болни дѣцата.

И така да свършѣ, за което бѣхъ захванѣлъ... Нъ за какво говорѣхъ. Да! азъ ви разказвахъ, какъ тази ужасна неизлѣчима болѣсть — крупъ — свирепствуваше въ нашия градъ; и какъ всичкитѣ майки едва че се не изумихъ отъ страхъ.... Прѣзъ това врѣме обърнахъ вниманието веднѣжъ на жена ми върху нашата дъщеря Нелля, която идѣше на колѣнитѣ ѝ, и смучеше нѣкаква дървена прѣчица.

— Драга моя, казахъ азъ. — Да бѣхъ на твое мѣсто никой нѣтъ не бихъ позволилъ на дѣтето да гризе дърво.

— Е какво отъ това? отговори жена ми; като въ сѣщото време се приготви да вземе прѣчицата отъ рѣцѣтъ на дѣтето. Азъ отдавна съмъ забѣлѣжилъ, че женитѣ немогѣтъ да не възразѣтъ даже и на най-справедливата забѣлѣжка; нъ искамъ да кажа: омжженитѣ жени Азъ продължихъ:

— Сѣкровище мое, забѣлѣжи, че ясеновото дърво има единъ отъ продуктитѣ, който съдържа въ себе си най-малко количество питателни вещества, потрѣбни за дѣте.

Рѣката на жена ми, която бѣше вдигнѣта, за да вземе прѣчицата, спрѣ се за минута въ въздуха и пакъ паднѣ на колѣнитѣ ѝ. Жена ми се ядоса и каза сърдито:

— Ти си въображавашъ, че знаешъ всичко на свѣта, когато всичкитѣ доктори казватъ, че терпентинътъ, който съдържа ясеновото дърво е твърдъ полезенъ при страданието отъ разстройство на бѣбрецитѣ и грѣбначенъ мозѣкъ.

— А ако е тъй... прости ме, значи азъ не съмъ те разбралъ. Азъ пезнаехъ, че дѣтето страда отъ тѣзи болѣсти и че заповѣдалъ докторътъ.

— Кой ти каза, че дѣтето страда отъ разстройство на бѣбрецитѣ и грѣбначенъ мозѣкъ? възрази жена ми.

— Мила моя, че нали ти сама намекна на това.

— Какви глупости! нищо подобно азъ не съмъ казала.

— Драга моя, казахъ пакъ, нѣма и двѣ минути откажъ ти каза това.

— Боже мой, какъвъ си станѣлъ! мож ли да помнѣхъ всичко, каквото съмъ говорила.

Споредъ менъ, нѣма нищо глупаво въ това, че дѣтето смучало ясенова прѣчка и ти самъ много добрѣ знаешъ това. Така щото нека дѣтето да смуче, ако иска.

— Не сърди се, казахъ азъ. — Азъ напълно признавамъ убѣдителността на твойтѣ доводи и се прѣклонявамъ прѣдъ тѣхъ. Затова, ако желаешъ, азъ ще заповѣдамъ да приготвѣтъ нѣколко такива прѣчки. Нека да не мислѣтъ, че азъ отъ капризъ притѣснявамъ дѣцата си.

— Ахъ, Боже мой, идѣте си въ кабинета и ме оставѣте въ покой. Вий истощавате моето търпение съ вашитѣ бесконечни разсѣждения. А

пѣкъ вашитѣ наставления, азъ не искамъ да слушамъ; тѣй като и азъ мож не по-лошо отъ васъ да въспитавамъ дѣцата си.

— Твърдѣ добръ, азъ сега ще излѣзж; нъ позволи ми да ти забѣлѣжж, че въ твоитѣ забѣлѣжки недостига логика и че

Азъ не успѣхъ да свършж; тѣй като жена ми стана и бързо изнесе дѣтето. Вечерята прѣди вечеря, тя ме посрѣщнж съ развълнувано лице и блѣдна като платно.

— О, Мортимере още единъ случай Малкиятъ Джорджъ-Гордонъ се разболѣ.

— Отъ крупъ ли?

— Отъ крупъ безсѣмниѣне.

— Има ли още нѣкаква надѣжда?

— Ни най-малка. О, Боже мой, та нима и до насъ да дойде редъ.

Подиръ вечеря дойката донесе малката Нелли въ транезарията, за да пожелае легка нощъ на родителитѣ си и да прочете обичната си молитва на майчинитѣ си колѣнѣ. Въ срѣдата на молитвата дѣтето се легко позакашли. Жена ми се облѣгнж на креслото и смъртна блѣдностъ покри лицето ѝ. Нъ въ минутата тя скочи. Тя захванж да дава заповѣди на слугитѣ съ такава грижа, която характеризира смъртенъ ужасъ.

Тя заповѣда да прѣнесжтъ кревата на Нелли отъ дѣтската въ нашата спалня. А сама отиде да нагледва за изпълнението на своитѣ заповѣди. Тя вика и мене и азъ трѣгнхъ подиръ ѝ. За скоро всичко бѣше свършено. Креватътъ на въспитателката бѣше прѣмѣстенъ въ

стаята, която се памиреше на редъ съ нашата спалня. Нъ сега жена ми съобрази, че ний сме много далечъ отъ Джорджъ-Гордонъ и ако, недай Боже, съ него да се случи нѣщо (Слѣдва.)

Графологически анализъ.

Лѣ 3. Минерва. Имате интелигентностъ и духъ твърдѣ събудени, които носѣтъ печатана оригиналностъ, която ги отличава отъ обикновенитѣ; вий сте твърдѣ способенъ да надвисате прѣпятствията и мълчиитѣ, които срѣщате по пътя на живота ви; вий сте постояненъ, безъ да си личите много; имате юлъмо блноразумие; вий сте недоверчивъ, т. е. лесно се подозирате, като мислите безпрѣстанно, че ще ви уловятъ, че ви лажьтъ; не сте много скѣпникъ за паритѣ, които обичате да давате, из не много, разбира се; обичате извънмѣрно да се подигравате и да се смятате надъ тия, които не сж, колкото васъ, умни; вий сте тѣжка дипломатъ, рѣдко разсѣянъ, нъ твърдѣ способенъ да управлявате нѣкоя работа или важна индустрия, из нѣкой пѣтъ отъ мѣнностъ не си употребявате интелектуалнитѣ прѣимущества, които притежавате.

Лѣ 4. Никой. Вий сте интелигентенъ и, по причина на това, имате характеръ амбициозенъ, защото, като се чувствувате за способенъ, желаете всичко да постигнете; имате духъ тѣжки разсѣдителенъ; не сте меланхоличенъ и обичате много да се веселите; нѣкой пѣтъ вий сте разсѣянъ, не много внимателенъ; имате чувствително и любезно срдце; натурата изисква, да имате юлъмо усрдице въ какво по бѣлите моли да се вдадете; но нѣкога сте малко страстенъ, не винаги доста настойчивъ въ изпълнението на рѣшенята си; не се подозирате лесно, имате малко редъ; имате лонзовъ нравъ, отъ куражъ не се лишавате.

4) ПОДЛИСТНИКЪ

Я Д Е Ц Ъ .

Пѣтникътъ приемалъ всичко съ достоинството на високъ санъ, и на госпожата неговата чопорна обноска се показала чудна и забавна.

Послѣ ти го попитаха, какво желае той: да се нахрани или да поспи? а пѣтникътъ ѝ отговорилъ откровенно, че уморяването и снѣгътъ надвиватъ на гладъ му.

Тогавъ Мариго и слугата ѝ се отдалечили, като затворили подиръ си вратата; а младий пѣтникъ се съблѣкълъ и радостно се истегналъ на богатото и чисто легло и заспалъ на часа дълбоко.

При това Мариго запрѣтила на кѣщитѣ да шумѣтъ; сама отишла въ яхъра и заповѣдала да нахранижтъ мулето съ ячехикъ, а послѣ отишла въ готварницата, за да приготви най-вкусна закуска.

Слѣнцето вече стояло високо на пладнѣ, кога

сладкозаспалия пѣтникъ се събудилъ. Той излѣзълъ изъ стаята, омигъ се на чешмата, облѣкълъ си чисто облѣкло, извадилъ изъ пѣтната си торбичка книга и захванълъ да чете, като се расположилъ удобно на миндеря при прозореца, който билъ отворенъ надъ незапирния ручей. При това му запятне го заварилъ госпожата на кѣщата: тя дошла да узнае, добръ ли си е починалъ и какъ е неговото здравие.

Като възнѣла тя забѣлѣжила на неговото лице неудоволствие, и той, както се виждало, неохотно ѝ отговарялъ. Въобще, макаръ че той ѝ говорилъ по необходимостъ обикновенитѣ думи за привѣтствие и признателностъ, нъ ти още отъ самата минута на излизанieto на портата за да го покажи, не видѣла нито веднѣжъ засмивка на неговото мрачно лице.

На години, вижда се, той билъ още много младъ; нъ безобразно сухъ, блѣденъ, отвънъ мърката брада и никаква хубостъ и приятностъ на лицето му; а на движенията си, на думитѣ си, па даже и на погледитѣ си имъ придавалъ голѣма степенностъ и сановитостъ.

№ 5. Евреинъ. Почеркътъ Ви показва, че имате добри и справедливи чувства; при оцѣняване на нѣщо вий често се привлечате твърдѣ много отъ подробности, които прѣдставляватъ малко интересност, вмѣсто да си обзрѣете вниманието върху главния прѣдметъ; имате твърдѣ чувствително срдце, нз нату-рата Ви е толкова страстна, щото често дѣйстви-вате безъ да слушате мѣдритѣ съвети на разума си, който Ви прѣпорѣчва спокойствието; Вий сте много себелюбецъ и много веселъ, щедъръ, прѣданиъ; идеитѣ Ви сж промѣнливи; нѣкой пѣтъ се лишавате отъ бла-горузумие; обичате да заповѣдате и управлявате и се срдите, когато не постѣпватъ по волята Ви; Вий сте искренъ и впренъ, и не гордѣливъ.

Camille d'Ardenne

Книги и списания

получени въ Дирекцията ни.

Юридически прѣгледъ. излиза подъ редакцията на С. Боб-чевъ и М. Маджаровъ Пловдивъ. 1894, год. II, кн. VI. годишна цѣна 12 лева.

Учител. мѣсечно педагогическо обществено списание за учители и възпитатели. год. I кн VI издава Хр Д. Максимовъ Пловдивъ годишна цѣна 6 л.

Християнски Свѣтъ, год. III бѣ. II, издава методистка-та епископална мисия, Руссе 1894.

Ветеринарна сбирка. мѣсечно списание по ветеринарната медицина и скотоводство, год. III бр. I 1894 Софя годишна цѣна 6 лева.

Изворъ, иллюстрирано ученическо списание годишна цѣна 6 лева Руссе 1894.

Младина, научно забавителенъ вѣстникъ съ картини за младежитѣ отъ двата пола год. III, кн. IV Казанлъкъ годишна цѣна 2 лева.

Пидиогонимъ, научно популярно списание за възпитатели и учители редакторъ М. Иончевъ год. IV кн. VI VII Софя 1894 година.

Тия особености възбудили любопитството на младата госпожа и ней й се поискало да побѣседова съ тайнствения и угрюмъ странникъ.

Заради туй, като че необръщала внимание на неговитѣ навѣсени вежди, ти сѣднѣла по на страна на миндера и го попитала: „добръ ли се осѣща?“

— Много добръ, госпожо моя; благодарѣмъ ви, отговорилъ философътъ, като не оставилъ канга-та си.

— Позаминѣ ли ви болѣстѣта, отъ която ви от-сутра се оплаквахте, като стояхте прѣдъ нашата порта? попитала го още Мариго.

— Позаминѣ ми.

— Добръ ли си починахте?

— Добръ, още по неохотно отговорилъ той.

Нѣ Мариго все се прѣструвала, че не забѣлж-ва, че му досажда.

— Вне трѣба да сте много слабъ въобще отъ кѣмъ здравieto? Азъ забѣлжвамъ туй по вашата блѣдностъ и пустаостъ, продължавала тя.

Пробни уроци по законъ божий първий курсъ г. Раз-градъ 1893 цѣна 20 ст.

Корреспонденция.

Г-и и Г-а Т. Матеева Сулина, Симеоновъ Руссе, Г. По-пова с. Сливово, Е. Вълчева, Ел. Стоянова, А. Димитрова Плевенъ, Б. Ивановъ М. Думковъ, Хр. Минковъ, Капит. Ан-тоновъ Вратца. Подполк. Узуновъ, А. Силиновски Софя, Ст. Стефанова с. Жеравна. Н. Краварева Пловдивъ. Капит. Кировъ Т-Пазарджикъ, Ст. Илиева Добричъ. Поруч. Телевъ, Шуменъ Ст-Дечевъ с. Орляково. Капит. Каназирски Софя, Г. Минчева Разградъ Получихме стойността на едоогодишното течение на списанието.

Г-нъ Н. Г. Бѣбрековъ Ямболъ, Симеоновъ Руссе, Д-ръ Владосъ Пловдивъ, Авр. Силиновски Софя, Пор. Караминевъ Сливенъ, Гр. Минчева Разградъ, Г. Стойчевъ, Г. Топаловъ, Ст. Поповъ, Н. Марангосовъ Тръвна. Получихме стойността на Алманаха.

Г-а Ел. Вълчева, К. Димитрова Плевенъ, М. Душковъ Вратца, Т. Матеева Сулина, А. Д. Недѣлкова Харманли, Чи-талище „Наука“ Ловеча, Майоръ Куцаровъ Чирпанъ, К. Ива-лова Видинъ. Писмата Ви заедно съ пари за алманаха полу-чихме, благодарѣмъ за готовността Ви.

Г-а Серафимова Пловдивъ, Симеоновъ Руссе. Получихме стойността на едногодишното течение е на списанието заедно съ притурката за 1893 г.

Г-нъ Юр. Маровъ, писмото Ви подъ № 26, 27, 28 съ па-ри получихме Т. Дж. Карлово. Ще се публикува. Стосветелно алманаситѣ можете да се съобразите съ извѣстието тукъ.

Извѣстие

Тѣй като мнозина отъ абонатитѣ ни, осо-бенни отъ ония въ странство, не сж могли да внесжтъ още стойността на алманаситѣ, вслѣд-ствие кѣсното имъ испращание, то по тѣхната справедлива молба, тегленieto на лотарията се отлага на 25 идущий Мартъ, когато ще се тегли вече непрѣмѣнно.

Пѣтникътъ на туй ъ отговорилъ мрачно и сѣр-дито.

— Не, госпожо моя, не! и още единъ пѣтъ не! Азъ съмъ сухъ и блѣденъ — това е тѣй, нѣ съвсѣмъ не отъ болѣсти, а отъ моята бескрайна у-ченостъ!

Отъ рано азъ постигнахъ великата истина, че прѣди да стѣпи на пѣти на дѣятелния животъ, мѣ-дрый юноша е длѣженъ да узнае всичката мѣдростъ на минѣлитѣ вѣкове, която се е съхранила като въ скровищници въ тия книги, които на всѣкъдѣ и всѣкога ма придружаватъ. Сега, при всичко че съмъ изучилъ книжовната мѣдростъ напълно, азъ пѣтувамъ, за да се запознаѣмъ и съ житейската мѣ-дростъ, нѣ все пакъ и пакъ освѣждавамъ своя умъ съ живата вода на древнето любомѣдрие, за съхра-нение незIBLEмата отъ нищо твърдостъ на духа. Да, госпожо моя, азъ още съмъ младъ на години, нѣ съ умъ и съ звание азъ съмъ богатъ, азъ съмъ много богатъ!!

(Слѣдва.)